

Visų pirma reikia tiksliai paaiškinti, kas yra šeima. Bendrąja prasme šeima yra svarbiausioji visuomenės dalis. Šeima yra labai sena sąvoka – žmonės gyvena šeimomis jau labai ilgai, nuo pačios žmonijos istorijos pradžios.

Tradicinę šeimą susidaro vyras, moteris ir jų vaikai - tai yra šeima siaurąja žodžio prasme. Nuo seno svarbiausias šeimos tikslas yra auginti vaikus, auginti naują žmonijos kartą. Vaikai užaugę sukuria savo šeimas ir taip toliau.

Yra ir keli netradiciniai šeimos modeliai – jų šiandien randasi vis daugiau. Nepilna šeima yra tokia, kurioje vaikai gyvena tik su vienu iš tėvų - su motina ar su tėvu. Jeigu tėvai išsiskiria, jų vaikai po skyrybų paprastai gyvena su vienu iš jų arba pakaitomis pas abu, pvz., vieną mėnesį su motina, o kitą mėnesį - su tėvu. Nepilnos šeimos yra taip pat našlių šeimos – šeimos, kuriuose vienas iš tėvų miręs.

Kitas netradicinis šeimos modelis yra tos pačios lyties asmenų - dviejų vyrų arba dviejų moterų - pora/partnerystė. Kai kuriose šalyse tokioms poroms neleidžiama tuoktis, o dar kitur homoseksualūs santykiai iki šiol draudžiami. Bet laisvoje visuomenėje homoseksualinių santykių uždrausti neįmanoma.

Bet atsižvelgiant į tai, kad šeimos tikslas yra auginti vaikus, kyla klausimas, ar tokioje netradicinėje šeimoje galima auginti vaikus. Dėl šito daug diskutuojama. Tos pačios lyties pora, žinoma, negali susilaukti savo vaikų, bet kai kuriose šalyse gėjai ir lesbietės gali vaikus įsivaikinti. Kritikai dažnai teigia, kad homoseksualams negalima leisti auginti vaikų, kad jie esą būtų prastesni tėvai nei heteroseksualai. Kita vertus, teigiamas argumentas šiuo atveju būtų tai, kad homoseksualų įvaikinti vaikai neaugtų našlaičių prieglaudoje; jie turėtų tikrus tėvus, būtų auklėjami šeimyninėje aplinkoje. Trumpiau tariant, vaikai gali visiškai vienodai užaugti ir tradicinėje, ir netradicinėje šeimoje, jeigu jų tėvai geri.